

da: Hvorledes skal man saa bære sig ad i dette Tilfælde? Jeg hørte nu nok den ærede Ordfører gøre opmærksom paa, at en Beboelseslejlighed paa 130 Kvadrat-Alen var afgiftsfri, og Resultatet bliver altsaa det, at naar Værkstedet undtages, og Beboelseslejligheden er under 130 Kv. Alen, er hele Bygningsafgiften bortfalden, og for saa vidt faar den paagældende hele sin Byrde slettet. Men dersom nu en Beboelseslejlighed, hvor vi jo maa huske paa, at baade Gang, Køkken, Pige- og Spisekammer regnes med, kommer til at gaa et Par Alen over 130 Kvadratalen, saa bliver kun Værkstedet fritaget, og saa staar Beboelseslejligheden tilbage med sin Bygningsafgift. Men dersom det nu er en Skomager, en Væver eller lignende, og dennes Beboelseslejlighed er en 130 Kvadratalen eller noget over, en 140 Kvadratalen, hvordan bliver Forholdet saa der? Han bruger sin Dagligstue til Værksted, og det kan maaske være, at Konen væver i en Stue og Manden i en anden, saa gad jeg vidst, hvordan Forholdet bliver der, om begge Stuer betragtes som Værksted eller som Beboelseslejlighed, eller hver som en af Delene? Er det et Værksted, bliver det fritaget, er det en Beboelseslejlighed, bliver det ikke fritaget, men Sandheden er, at det er begge Dele. Jeg tror, man kommer bedst fra det, og det ogsaa bliver mest retfærdigt, naar man undtager fra Bygningsafgift alle de Haandværkere, som ikke ere pligtige til at løse Næringsbevis; enhver, der holder fremmed Hjælp, er pligtig at løse Næringsbevis, men alle de, der ikke gøre det, bør falde ind under den Lov, vi her maa se at faa bragt til Veje. Men saaledes, som det er foreslaaet her, bliver det kun en mindre Del af deres Bygninger, der bliver fritaget for Bygningsafgift, og selv om det nu er en Fordel for denne mindre Del, vil jeg dog sige, at det bliver en meget lille Fordel. Selv om f. Eks. en Skomager har sit Værksted uden for Beboelseslejligheden, er det i Almindelighed kun en lille Stue, en 4—5 Alen paa den ene Led og en 5—6 Alen paa den anden, det kan blive en 30 Kvadratalen. Men en 30 Kvadratalen i en Bygning, som er assureret for et Par Tusinde Kroner, det bliver vistnok, saa vidt jeg kan regne det ud i Øjeblikket, en aarlig Afgift paa noget over 1 Kr. 50 Øre — saa vidt jeg husker, er det 2½ Skilling for hver Kvadratalen — saa bliver det altsaa henved 1 Kr. 50 Øre om Aaret, og altsaa bliver det hvert Halvaar mellem 70 og 80 Øre, det drejer sig om, og for at faa dem

skal man have al denne Omstændelighed, have indgivet sit Andragende med to Mænds Underskrift, og efter almindelig Praksis skal det vel ogsaa attesteres af Sogneraadet, at det er to paalidelige Mænd. Det er, saa vidt jeg ved, den Fremgangsmaade, der følges for Øjeblikket, og det er vel meget at forlange, for at man skal blive fri for nogle Øres Afgift. Jeg vil haabe, vi i det mindste komme saa vidt, at vi sammen med Værksteder fritage Beboelseslejlighederne, saa at man ikke skal behøve at indgive Andragende hver Skattetermin, men kan henholde sig til den Fremgangsmaade, der bruges i Henhold til Loven af 1873, hvor de, der ville være fritagne for Halvdelen af Bygningsafgiften, kun behøve at indgive Andragende hvert andet Aar; det samme maa vel ogsaa kunne gælde her. Der er ikke saa lidt Ulejlighed forbundet med at faa saadan et Andragende affattet; de paagældende kunne maaske ikke gøre det selv, de skulle have to Mænd til at underskrive det og maaske ogsaa Sogneraadets Attest for, at det er paalidelige Mænd, og for alt dette Besvær opnaa de kun nogle faa Øres Lettelse. Jeg vil haabe, at Forslaget bliver henvist til et Udvalg, at man kan faa saa meget ud af det som muligt og faa trukket saa meget som muligt ind derunder, og skulle vi ikke, som nogle mene, kunne naa at faa det hele samlet i et Lovforslag angaaende Bygningsafgiften, vil jeg dog haabe, vi i alt Fald maa naa at faa fritaget alle dem for Bygningsafgift, der ikke ere pligtige at løse Næringsbevis, og det saaledes, at denne Fritagelse ikke blot gælder for en Skattetermin, men mindst for 4, som Tilfældet er for dem, der have Landbrug ved Siden af og derfor fritages for Halvdelen af deres Bygningsafgift.

C. Rasmussen: Jeg skal tillade mig at rette en Tak til de ærede Forslagsstillere, fordi de ikke have taget i Betænkning paa ny at rejse dette overordentlig kildne Spørgsmaal her i Folketinget, men naar de Herrer vilde begynde at lappe paa denne forlappede Forordning fra 1802, som angaar Ansættelsen af Bygningsafgift, kunde jeg dog have ønsket, at man var gaaet betydeligt videre, havde været noget mere dristig til at gribe ind i det indviklede Maskineri, som den ærede Ordfører omtalte, og havde faaet et større Forslag frem her. Det kunde være, at Fremkomsten af et saadant Forslag kunde have bevirket, at den højtærede Minister havde